

El irlandés

Títol original: *The Irishman* **Direcció:** Martin Scorsese **Guió:** Steven Zaillian (llibre: Charles Brandt) **País:** EUA **Durada:** 210 min **Any:** 2019 **Gènere:** Thriller, drama **Interpretació:** Robert De Niro, Al Pacino, Joe Pesci, Harvey Keitel, Bobby Cannavale, Anna Paquin, Jack Huston, Ray Romano, Kathrine Narducci, Jesse Plemons, Domenick Lombardozzi, Stephen Graham, Jeremy Luke, Gary Basaraba, Welker White, Action Bronson, Chelsea Sheets, Kate Arrington, Sebastian Maniscalco, Stephanie Kurtzuba, Aleksa Palladino **Música:** Robbie Robertson **Fotografia:** Rodrigo Prieto **Distribuïdora:** Trippictures **Estrena a Espanya:** 15/11/2019
No recomanada per a menors de 16 anys
Versió original subtitulada en castellà

SINOPSI

En Frank Sheeran (Robert De Niro), més conegut com l'irlandès, és un assassí a sou de la màfia a qui s'atribueixen més de 25 assassinats relacionats amb l'hampa. Al final de la seva vida, en Sheeran va afirmar haver estat involucrat en l'assassinat d'en Jimmy Hoffa (Al Pacino), el poderós *capo* del sindicat de camioners. En Hoffa va desaparèixer el 30 de juliol de 1975 i no va ser declarat legalment mort fins al 30 de juliol de 1982. El seu assassinat encara segueix sent una incògnita i és un dels misteris sense resoldre més famosos en la història dels EUA. (Sensacine.com)

CRÍTICA

"El irlandés", de Martin Scorsese: la senectut del gangsterisme

Scorsese signa un drama tardorenc amb el qual tanca un immens cicle sobre l'hampa i, alhora, ofereix un curs accelerat d'història americana del segle XX

¿Se li poden retreure algunes coses a *El Irlandés*, l'última volta del cinema de mafiosos segons **Martin Scorsese**? La seva durada, no perquè la pel·lícula sigui llarga en si mateixa -200 minuts-, sinó perquè en alguns moments vol introduir tants elements de coneixement sobre els personatges reals de la màfia i el context del relat, que aquesta informació acaba per saturar una mica i el film perd una mica de ritme.

Però és un defecte menor. Aquesta no és una pel·lícula "vertiginosa" com ho són *El lobo de Wall Street* o *Uno de los nuestros*. És més reposada en tot perquè està contemplada des de la senectut dels personatges, fet que ens porta en el fons a un drama tardorenc amb el qual **Scorsese** tanca un immens cicle: veure els principals protagonistes ancians, artrítics, malalts o desdentats jugar a la petanca al pati de la presó, de la qual alguns no sortiran ja amb vida, té una mica d'ironia però també de tancament malenconiós sense que això vulgui dir que **Scorsese** es compadeixi dels personatges o intenti justificar-los.

Té coses bones? Moltes. En un **Scorsese** madur que filma amb menys agitació perquè així ho requereix la història i cita en el pla tants representants del seu cinema que el festival no pot ser més que satisfactori.

Joe Pesci, rejuenit digitalment o envellit amb el maquillatge, està immens com aquest *capo* mafiós que ho controla tot i mai es taca les mans de sang. **Robert De Niro** és un antiheroi tràgic que es debat entre la lleialtat a uns i a altres. **Al Pacino** (acabat d'arribar al cinema de **Scorsese**, ja que durant anys el seu paper cinematogràfic a la màfia va ser amb els Corleone de **Coppola**) és qui més s'excedeix com a **Jimmy Hoffa**, el mafiós líder del sindicat de camioners, però **Pacino** és així.

Hi apareixen altres rostres afins al gangsterisme segons **Scorsese**, com els de **Bobby Cannavale** i **Stephen Graham**, tots dos a la sèrie *Boardwalk Empire*, i els tres minuts de **Harvey Keitel** en pantalla -en el paper d'**Angelo Bruno**, el líder de l'hampa a Filadèlfia- valen un imperi.

Humor negre i violència soterrada

Els tensos enfrontaments entre membres de clans van de l'humor negre a la violència soterrada: cada vegada que apareix un gàngster real, un rètol ens diu quan i com va morir, generalment cosit a trets. Els assassins pinten parets: així es defineixen quan li volen el cap a algú i la sang esquitxa les parets.

La història nord-americana (badia de Cochinos, el magnicidi de Dallas, el Watergate) desfila davant dels nostres ulls i ja ningú dubta que la màfia va ajudar **Kennedy** a encimbellar-lo a la presidència encara que després aquest va posar el seu germà de fiscal de l'Estat i tot es va enrarir més. És una ficció a l'estil **Scorsese**, però també un curs accelerat d'història nord-americana del segle XX.

Quim Casas – elperiodico.com